

نامه ۶۰ استاد دانشگاه‌های آمریکا و کانادا به روحانی درباره وضعیت زندانیان سیاسی بیمار

مقام محترم ریاست جمهوری اسلامی ایران

جناب آقای روحانی

ما امضاکنندگان این نامه، جمعی از اساتید دانشگاه در آمریکای شمالی، به دلیل وضعیت وخیم تعدادی از زندانیانی سیاسی - عقیدتی در زندانهای ایران این نامه را به این امید برای شما می‌نویسیم که با دستور رسیدگی فوری جنابعالی امکان بستری شدن این زندانیان در بیمارستانهای مجهز زیر نظر پزشکان متخصص فراهم شود .

متأسفانه اخبار بسیار نگران‌کننده‌ای درباره ابتلای جمعی از زندانیان سیاسی - عقیدتی ایران به سرطان منتشر شده است. طبیعی است که دسترسی به تشخیص بموقع و مداوای مناسب در مداوای مناسب بیماری‌هایی از این نوع ضروری است. مطابق شواهد موجود زندانیان سیاسی - عقیدتی از امکان مراجعه‌ی به موقع به پزشک معتمد متخصص محروم بوده و هستند. زندانبانان اعزام این دسته از زندانیان به بهداری زندان را محدود نموده و یا معمولاً به تاخیر انداخته‌اند. افرادی که به عنوان پزشک آنها را معاینه کرده‌اند، فاقد دانش کافی بوده‌اند و حتی ممکن است برخلاف تعهدات پزشکی خود عمل کرده باشند. ما از شما درخواست می‌کنیم که با صدور دستور بررسی پرونده پزشکی زندانیانی که نامشان را ذکر خواهیم در کشف حقیقت پیشقدم شوید .

به بسیاری از زندانیان مبتلا شده به سرطان در زندان اجازه بستری شدن در بیمارستان‌های مجهز و تخصصی داده نشده است. شرایط ایجاد شده در درون زندان البته موجب فشارهایی می‌شود که در تشدید این بیماریها موثرند. زندانیانی که دوران محکومیت خود را می‌گذرانند اغلب تحت فشار قرار می‌گیرند تا یا به عنوان جاسوس با مقامات امنیتی همکاری کنند و یا برخلاف میل خود به اقرارهای رادیوتلوویزیونی اقدام نمایند.

پخش مداوم پارازیت‌های مضر که احتمال سرطان زائی دارد در زندان برای جلوگیری از کار کردن تلفن‌های همراه زندانیان را نگران کرده، برخی از آنها از سردرد شدید شکایت میکنند که محتمل است با این پارازیت‌های شدید در ارتباط باشد. استاندارد نبودن آب آشامیدنی در زندان اوین و تغذیه نامناسب نیز مزید بر علت هستند.

زندان‌های سیاسی - عقیدتی در جو نامناسب روانی که تفاوتی با «شکنجه سفید» ندارد قرار دارند و فشار فزاینده‌ای بر خانواده‌ی آنان نیز وارد می‌شود. بر خلاف قوانین زندانها در بسیاری از موارد استفاده از مرخصی برای زندانیان سیاسی فراهم نمی‌شود. تعداد زندانیان سیاسی - عقیدتی که در ماههای اخیر از فرط فشار زندانبانان به اعتصاب غذا یا حتی دوختن لبان خود دست زده‌اند رو به افزایش است. متأسفانه مسئولان قضائی جمهوری اسلامی هیچ اعتنایی به رعایت موازین حقوق بشر، قانون اساسی جمهوری اسلامی و حتی مقررات سازمان زندانها ندارند. ارتباط این شرایط نامناسب و اپیدمی سرطان و سایر بیماری‌های مزمن در میان زندانیان سیاسی - عقیدتی اوین باید مورد مطالعه جدی واقع شود.

ابتلای فیزیکی‌دان جوان امید کوبی به سرطان کلیه به دلیل تاخیر چند ساله‌ی زندانبانان از اعزام وی به بیمارستان که به بیرون آوردن دیر هنگام کلیه وی انجامید سندی گویا در عدم رعایت حداقل حقوق زندانی در جمهوری اسلامی است. نمونه‌ی دیگر حسین رونقی است که علیرغم بیماری حاد کلیوی چند هفته است از فرط فشار زندانبانان در اعتصاب غذا به سر می‌برد. نمونه‌ی سوم عیسی سحرخیز است که بعد از اعتصاب غذایی طولانی و در شرف مرگ به بیمارستان منتقل شد، و اکنون پزشکان تومور سرطان در غدد فوق کلیوی وی تشخیص داده‌اند که می‌بایست مدت‌ها قبل معاینه و معالجه می‌شد. نمونه چهارم دکتر علیرضا رجایی است که بعد از اتمام بیش از پنج سال زندان اکنون با سرطان فک و صورت مواجه شده است. پزشکان از عدم اعزام وی به بیمارستان در زمان حبس شگفت زده شده‌اند. نمونه دیگر دکتر حسین رفیعی استاد شیمی سالمند بازنشسته دانشگاه تهران است که از بیماری‌های متعدد رنج می‌برد .

اینها تنها چند نمونه از زندانیان سیاسی- عقیدتی بیماری هستند که هنوز در قید حیاتند. محسن دکمه‌چی در زندان به دلیل ابتلا به سرطان معده جان داد. احمد قابل در زندان به سرطان مغزی مبتلا شد و به فاصله‌ی کوتاهی بعد از اعزام به بیمارستان - زمانی که دیگر کار از کار گذشته بود - از دنیا رفت .

برخلاف وعده‌ی آزادی زندانیان بیمار صعب‌العلاج یا سالمند در تبلیغات رسمی متأسفانه زندانیان سیاسی- عقیدتی عملاً مشمول این وعده‌ها قرار نگرفته‌اند.

آقای رئیس‌جمهور!

اگرچه مسئولیت قوه قضائیه با شما نیست، اما شما عالی‌ترین مقام منتخب ایرانی هستید که مطابق قانون اساسی ایران سوگند خورده‌اید از حقوق مردم خود، من جمله آنان که به جرائم سیاسی محبوس شده‌اند، دفاع کنید. ما شاهد کوشش‌های تحسین‌برانگیز شما در سطح بین‌المللی برای حل مناقشه‌ی هسته‌ای، روابط عادلانه‌ی توأم با احترام متقابل با جهان، و ارائه‌ی سیمایی منطقی و عقلانی از ایران هستیم. امید داریم بهبود وضعیت حاد زندانیان سیاسی عقیدتی و رسیدگی بموقع به مطالبات درمانی آنها سیمایی انسانی تر از کشور شما به جهانیان ارائه کند.

اگر آزادی فوری این دسته از زندانیان مقدور نیست، خواهشمند است اجازه فرمایید هیأتی از پزشکان مستقل داخلی و یا سازمانهای پزشکی بین‌المللی (مانند پزشکان بدون مرز، هلال احمر یا صلیب سرخ جهانی و سازمان ملل متحد) با این

زندانیان و نیز زندانیان آزادشده ملاقات کنند، پرونده پزشکی آنان را مطالعه نموده و به مسئولان ایرانی برای حل مشکل آنها کمک کنند.

با احترام

ادوارد آبراهامیان (دانشگاه شهر نیویورک)

اندرو آراتو (دانشگاه نیو اسکول)

ژانت آفاری (دانشگاه کالیفرنیا، سنتا باربارا)

ایان آنگوس (دانشگاه سیمون فراسر)

طلال اسد (دانشگاه شهر نیویورک، مرکز تحصیلات تکمیلی)

گیتانی چاکراورتی اسپیواک (دانشگاه کلمبیا)

عبداللهی احمد النعیم (دانشگاه امری)

گلبرگ باشی (دانشگاه پیس)

لاوری براند (دانشگاه کالیفرنیا، جنوبی)

مهرزاد بروجردی (دانشگاه سیراکیوز)

شریف بسیونی (دانشگاه دپال)

علی بنوعزیزی (بستن کالج)

الیسون بوش (دانشگاه کلمبیا)

شلدون پولاک (دانشگاه کلمبیا)

مهدی تورج (دانشگاه کالج کینگ، کانادا)

محمد توکلی طرفی (دانشگاه تورنتو، کانادا)

پیتر جانسن (دانشگاه کلگری، کانادا)

نوم چامسکی (انستیتو صنعتی ماساچوست - ام آی تی)

وائل حلاق (دانشگاه کلمبیا)

فرد دالمایر (دانشگاه نوتر دام)

حمید دباشی (دانشگاه کلمبیا)

فرهنگ رجائی (دانشگاه کارلتون، کانادا)

سارا روی (دانشگاه هاروارد)

ملکوم ریگزبی (دانشگاه هندرسون)

جری زاسلو (دانشگاه سایمون فریزر)

آندریا ستنتون (دانشگاه دنور)

امیل سهلیه (دانشگاه شمال تگزاس)

محمد سهیمی (دانشگاه کالیفرنیا جنوبی)

استوارت شار (کالج بروکلین، دانشگاه شهر نیویورک)

هوشنگ اسفندیار شهابی (دانشگاه بستن)

محمود صدری (دانشگاه تگزاس ومن)

حسین عامری (دانشکده معادن کلرادو)

محسن کدیور (دانشگاه دوک)

ویلیام کرول (دانشگاه ویکتوریا، کانادا)

حسین کمالی (کالج بارنارد، دانشگاه کلمبیا)

سودیپا کویراج (دانشگاه کلمبیا)

موسی گاردونو گارسیا (دانشگاه مستقل ملی مکزیک)

سمیر گاندشا (دانشگاه سایمون فریزر)

ویکتوریا گرازا (دانشگاه کلمبیا)

جفری گلدفارب (دانشگاه نیو اسکول)

الن گلیبرت (دانشگاه دنور)

امریتوس ایرین گندیزر (دانشگاه بستن)

وارن گولدستین (دانشگاه هاروارد)

بنفشه مدنی نژاد (دانشگاه ساوث وسترن)

برینکلی مسیک (دانشگاه کلمبیا)

ابراهیم موسی (دانشگاه نوتردام)

مجتبی مهدوی (دانشگاه آلبرتا، کانادا)

علی اکبر مهدی (دانشگاه دولتی کالیفرنیا، نورث ریج)

تیموتی میچل (دانشگاه کلمبیا)

علی میرسپاسی (دانشگاه نیویورک)

آرش نراقی (کالج موراوین)

مهرداد نورانی (دانشگاه تگزاس، دالاس - یو تی دی)

مهدی نوربخش (دانشگاه هریسبرگ)

پیمان وهابزاده (دانشگاه ویکتوریا، کانادا)

احمد هادوی (دانشگاه نورث وسترن)

نادر هاشمی (دانشگاه دنور)

ایلین هاگوپیان (کالج سایمون، بستن)

نوبر هوسپیان (دانشگاه چپمن)

اندریاس هویسن (دانشگاه کلمبیا)

رکسان یوبن (کالج ولزلی)

۲۶ آوریل ۲۰۱۶

۷ اردیبهشت ۱۳۹۵

رونوشت :

وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی جمهوری اسلامی

سازمان پزشکان بی‌مرز

سازمان جهانی هلال احمر (صلیب سرخ جهانی)

سازمان ملل متحد